

Раз у житті

Топ 5 розваг, на які варто витратитись справжнім СМІЛИВЦЯМ

Живемо один раз» – скільки раз ви чули ці слова від знайомих чи друзів, коли вони вмовляли вас на якийсь божевільний вчинок? Можливо, викрасти жуйку або прогулятися на кладовищі вночі? Просто так, задля веселощів і сміху. Я хочу запропонувати вам інші розваги. (стор.5)

Give Me Your Money

Культурне дозвілля для студентів

Як студенту витратити мінімум коштів на культурному дозвіллі в Дніпрі?

Привіт, студенте! Минулого разу ти вже дізнався, як можна зекономити на розвагах. Тепер можна у два рази частіше ходити на тусовки й гроші залишати в гаманці. Чи відомо тобі, що студентське життя – це не тільки університет, розваги та сесія? (стор.5)

Машина часу

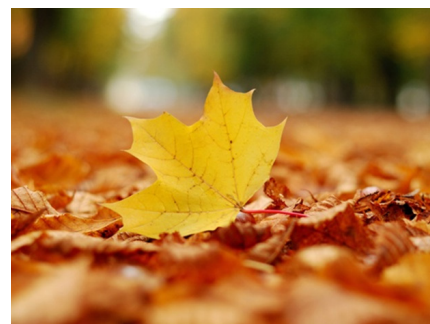
Китай — колыска першодруків

Яка раніше існувала технологія виготовлення паперу та яких зусиль коштувало надрукувати книгу. Далі про це детальніше (стор.6)

Я У МАМИ ЖУРНАЛІСТ

Сповідь першокурсника

Холодно. Важкі осінні хмари нависли над містом, вкривши небо. Несподівано, начебто трохи соромлячись, визирнуло сонце. Все навкруги немов прокинулось: радісно зацвірінькали горобці на пишний ялинці біля корпусу університету, жовтий старий лист весело загойдався на гілці, забувши, що він останній на дереві. (стор.7)

Їж, пий, читай новини

У Дніпрі завершився фестиваль кави та шоколаду

5 жовтня в саду Музею українського живопису відбувся щорічний фестиваль кави та шоколаду. На ярмарку були представлені натуральний авторський шоколад та цукерки ручної роботи. (стор.2)

THINK about IT

«Это не шутки, мы встретились в маршрутке...»©

Романтика, діти, пристрасть – що тільки не трапляється у 124-А Ранок. Лівий берег. До початку пари п'ятнадцять хвилин. Зупинка. Під'їжджає 124-та. Облич пасажирів не видно, з вікон стирчать руки, животи розповідаються по лобовому склу, на ребра дають чийсь коліна... Ні, це не початок фільму жаків. Так виглядає звичайний ранок студента.(стор.3)

ОСВІТА В УКРАЇНІ: МІФ ЧИ РЕАЛЬНІСТЬ?

ДНУ ім. Олесея Гончара відсвяткував День науки

У Дніпрі 6 жовтня відбулось святкування Дня науки, яке проходило на території ботанічного саду ДНУ ім. Олесея Гончара.

14 факультетів усіх напрямків підготували різноманітні розваги у вигляді квестів, вікторин, конкурсів, лотерей та майстер-класів. Учасники мали нагоду спробувати власні сили у розв'язуванні складних задач та головоломок, за проходження яких давались спеціальні «гроші», котрі потім можна було обміняти на цінні призи. Для відвідувачів також проводились екскурсії до експозиційної оранжереї, де можна було зробити красиві фотографії та просто провести час із користю, насолоджуючись неймовірною красою ботанічного саду.

Для проведення свята дуже вдало була підібрана пора року, бо саме восени на те-

риторії ботанічного саду багато рослин продовжують цвісти і їх листя починає дуже яскраво забарвлюватися. Сад нараховує понад 3500 видів рослин, зібраних майже з усіх регіонів північної півкулі: Америки, Європи, Малої Азії, Африки, Кавказу, Сибіру, Далекого Сходу, Індії та Китаю, багато з яких є унікальними та занесені до червоної книги.

Як зазначає директор ботанічного саду Анатолій Миколайович Кабор, головною метою заходу стала популяризація наукового знання та освітнього процесу з метою залучення молоді до навчання.

Такий захід буде проводитися 2 рази на рік – навесні та восени. Цього разу свято провели у форматі Дня науки, зробивши акцент на галузях природознавчих наук, оскільки саме

ДНУ ім. Олесея Гончара є навчальною та науковою базою.

За словами студента 3 курсу факультету журналістики Кирила Ана, ДНУ ім. Олесея Гончара – це, передусім, велика родина, де студенти і викладачі розуміють один одного. А головне те, що, навчаючись студенти вже з 1 курсу матимуть практику за спеціальністю, яка так потрібна для подальшого працевлаштування.

Більшість відвідувачів залишилися задоволеними та отримали незабутні враження. «Бо саме такі заходи допомагають абітурієнтам обрати майбутню професію, краще зрозуміти переваги та недоліки даної спеціальності і остаточно обрати факультет для майбутнього навчання», – зазначає проректор з наукової роботи ДНУ, професор, доктор хімічних наук Сергій Іванович Оковитий.

Автор: Микита Шмалько
Фото: Микита Шмалько

СОЛОДКІ ЛІКИ ВІД ХАНДРИ

У Дніпрі завершився фестиваль кави та шоколаду

5 жовтня в саду Музею українського живопису відбувся щорічний фестиваль кави та шоколаду. На ярмарку були представлені натуральний авторський шоколад та цукерки ручної роботи.

Всі охочі мали нагоду взяти участь у майстер-класах, дегустаціях, отримати арт-сувеніри та просто насолодитися неймовірним ароматом гарячої кави та шоколаду.

Виставка нараховувала понад 200 видів солодощів із різними начинками: перцем, лимоном, горіхами, медом, корицею.

Для окремих груп людей: діабетиків, вагітних, годуючих жінок, спортсменів та людей, які дотримуються дієт, спеціально випустили гіпоалергенний шоколад, що не містить глютену та цукру. Справжньою новинкою став безлактозний молочний шоколад, який го-

тується винятково з кокосового молочка.

Поряд із шоколадним відділом розташувались відомі виробники кави, багато з яких є членами міжнародної асоціації SCA. Відвідувачі спробувати різні види кави, такі як лате-макіато, флет вайт, кедрове капучіно, раф та багато інших, які приготували для них кращі барісти Європи.

Зазначимо, у Дніпрі свято кави та шоколаду традиційно проводиться в першу суботу жовтня.

Автор: Микита Шмалько
Фото: Микита Шмалько

Дніпро відсвяткував День Захисника Вітчизни

У Дніпрі 14 жовтня на площі Героїв Майдану пройшов показ стрілецької зброї з нагоди Дня захисника Вітчизни. Національна Гвардія України підготувала до показу оновлену військову техніку.

Кожен охочий мав нагоду взяти участь у майстер-класах із збирання-розбирання на швидкість стрілецької зброї, зробити фото зі справжньою бойовою технікою та на власні очі побачити її принцип роботи. Також на виставці була представлена експозиція картин з воєнної тематики, створена дітьми нашого міста. Захисників вітали творчі колективи Дніпра: учні різних хореографічних шкіл підготували танцювальні номери, виступала з концертом співачка Анастасія Ашкадерова – фіналістка Voise Дніпро 2018.

Справжньою гордістю виставки став новітній МАЗ українського виробництва. «Ця машина стала майже незамінною в зоні бойових дій на сході України», – каже сержант контрактної служби Збройних сил України Євгеній Білоус.

За словами члена організації Молодіжної ради Дніпра Віктора Золотаренка, головною метою заходу є нагадати людям, що війна на Сході країни досі триває, що є люди, які і зараз знаходяться на лінії вогню, захищаючи нашу країну від окупації та, завдяки яким, ми маємо мирне небо над головою.

Усі бажаючі могли запустити літачок миру – на знак того, щоб трагічні події, які відбулися в Україні у 2014-2015 роках ніколи не повторилися.

Автор: Микита Шмалько

Від Редактора

Ці декілька рядків я сіла писати за день до виходу у світ другого по рахунку випуску "Гончар Інфо". Певно, перше, що прийшло вам у голову – це наявність у головного редактора безвідповідальності і забудькуватості. Із швидкістю світла поспішаю спростувати ваші думки: річ у тому, що слово редактора є словом газети, над яким треба замислитися, адже саме з нього все і починається. Це її справжній початок, деякий північник по різноманітних матеріалах, підготовлених людьми, в душу, серце і розум яких мені доводиться заглядати при редагуванні їх текстів. Чесно кажучи, кожного разу, як мій телефон видає характерний звук повідомлення, що приходить, з позначкою "для газети" або "на редакцію", я почуваю себе вражаючи дивно. В моїй пам'яті вмість спливає репліка одного з головних героїв фільму "Геній" (2016), за сюжетом якого той є головним редактором і видавцем величезних книг геніальних авторів на кшталт Ф.С. Фіцджеральда: "Редактори мають бути безіменними. Більше того, завжди залишається страх, що видавець спотворив твою книгу. А раптом вона повинна була залишитися такою, якою ти її приніс? "Війною і миром", а не просто "Війною". Через це ми, видавці, втрачаємо сон. Ми робимо книги краще або просто іншими?" "Мілана", – проноситься у мене в голові, – "Ти робиш тексти авторів газети краще або просто іншими?"

За правилами, після редакції тексти потрапляють назад у руки їх творців, щоб ті знову могли їх прочитати, можливо, щось прибрати або додати. Ми даємо авторам ще один шанс подумати над написаним матеріалом. А тепер найприємніше для мене: ніхто з них жодного разу не поскаржився на те, що думка тексту була якось інакше інтерпретована або зовсім змінена. Виходячи з цього, я, таки, все роблю правильно.

Коли ми видали свій перший випуск, то були приємно здивовані відгуком вищого керівництва. Нас нагородили такими словами: "Незважаючи на різного роду недоліки і помилки, яких ви припустилися при створенні, це, напевно, кращий перший випуск за всю історію існування газети"! Чи пишаємося ми цим? Безумовно. Так само як і кожен з авторів окремо пишається своєю статтею, застиглою у вертикальному положенні на стінах факультету. Ця радість... Справжня, якась сентиментальна і дитяча: вони фотографують свої роботи і виставляють їх в соцмережі з позначкою "Так, це я зробив (-а)". Як тут не процитувати Анрі Бергсона: "Ми пізнаємо людину не по тому, що він знає, а по тому, чому він радіє". Ми радіємо дрібницям життя, мінімальним досягненням, справам, доведеним до кінця і, врешті-решт, ми радіємо щастю інших. Виходячи з цього, висновок про нашу команду ви з легкістю зробите самі. Почуття досягнення мети, відчуття власного успіху окриляє, дає нові сили і прилив натхнення для пошуку нових цікавих і унікальних матеріалів.

Враховуючи помилки першого випуску, з другим нам довелося поводитися. Чесно кажучи, нам було важко: люди писали тексти, що зовсім не відповідали вимогам, мені доводилося повідомляти авторів про те, що деякі з їх матеріалів не можуть бути видані (у результаті в останні пару днів з плану газети випало не менше десяти робіт, авторам яких вимагалося переписати під чисту), вони засмучувалися через те, що їх ім'я не висвітлється на сторінках газети, я ж засмучувалася через дефіцит робіт, що склався. Врешті-решт, ми, доклали усі зусилля, раді запропонувати якісний продукт – другий випуск нашої і вашої улюбленої газети. Я бажаю вам приємного читання, візуальної, інформаційної і смислової насолоди.

З повагою, головний редактор «Гончар-Інфо» Мілана Головань-Скарсгард.

НА КОЛЕСАХ

«Это не шутки, мы встретились в маршрутке...»©

Романтика за версією українських маршруток

Ранок. Лівий берег. До початку пари п'ятнадцять хвилин. Зупинка. Під'їжджає 124-та. Облич пасажирів не видно, з вікон стирчать руки, животи розповзаються по лобовому склу, на ребра дають чийсь коліна... Ні, це не початок фільму жахів. Так виглядає звичайний ранок студента.

Громадський транспорт – це, мабуть, вічна тема. Скільки моторошних спогадів та відривів викликає лише одна згадка про ранкові «пригоди».

«Маршрутки – винахід диявола. Серед них 124-А – просто дев'яте коло пекла. То ти на них півгодини чекаєш, то відразу три машини їдуть. А якщо перед нею зупинився тролейбус, то можна з нею прощатися. Те, що четверо людей її ловили – не аргумент. Для них діють свої правила та закони. Щось не подобається – йди пішки», – розповідає з посмішкою «постійна клієнтка» Яна.

Затори, запізнення, задуха і тиснява – проблеми, знайомі майже кожному. Та досить скажитися і лити сльози. Не все так вже й погано. Давайте спробуємо відшукати щось гарне навіть у пекельних машинах. Ну хіба у вас не було незвичайних і цікавих ситуацій, які кожного дня пропонує міський транспорт? В наших студентів їх безліч. Від романтичних історій кохання до розповідей з позначкою для дорослих.

«Одного разу їхала в маршрутку, а вона, як завжди, була забита. Заповз (буквально) хлопець з квітами в руках. Він був дуже сумний і дивився на них з якимось боєм, тугою. Я сиділа на першому сидінні. Хтось йому сказав, мовляв, віддай комусь букет – зіпсується ж, помнеться, шкода буде. Хлопець подивився на мене і віддавав квіти. І ось, він вже кричить: «На наступній зупиніть!». Я ж простягаю йому троянди, а він говорить: «Залиш собі, вони мені вже ні до

чого». І приємно, і сумно», – з щемом згадує студентка Анастасія.

«Ну що ж розповісти такого незвичного, нестандартного? Нещодавно зайшла в маршрутку, а мене там якийсь мужик лапав. Цілком стандартна ситуація, я вважаю», – сміється Катерина.

Наступну історію точно оцінять любителі мімімішності: «Одного разу до мене на руки в переповненому мікроавтобусі посадили малюка, років трьох – щоб не задавили. І він почав розповідати, що він їв учора в садочку, як зранку дивився «Смешариків». Сказав, що йому подобається моя шапка з бубоном, почав ним гратися, наче кошени. А потім, коли малюку потрібно було вставати, він почав рюмсати, не хотів йти. Вони з мамою вставали на одну зупинку раніше за мене. Я вирішила вийти разом з ними. Мама хлопчика посадила у візочок, а мені довірила везти. Йшли хвилин 15, я розмовляла з малюком. Потім він раптово заснув, і я пішла, поки не прокинувся й знову не почав плакати. Кумедний хлопчик».

Проблем з транспортом у нас, звісно, багато. Маршрутних рейсів не вистачає, машини нагаду-

ють монстра Франкенштейна та, здається, от-от розвалиться. Єдині, хто не впадає у відчай, так це водії 124-ої: мужички з гумором та добрим серцем. Де ви ще знайдете справжнього діда Мороза за кермом мікроавтобуса? А в нас такі є. Ще й салон новорічними кульками прикрасять – і святковий настрій круглий рік гарантовано. Водії теж люди, теж втомлюються, бувають справжніми боркутунами. Але тільки вони, постійні міські спостерігачі, підвезуть тендітну дівчину з шестикілограмовим принтером прямісінько до сходів корпусу (бо то ж важко самій його пхати!).

І наостанок – найтепліша історія з нашого арсеналу ранкових пригод. Придивіться уважніше. Можливо, десь там, серед пасажирів, чекає ваша друга половинка:

«Одного разу чекаю я маршрутку на лівому березі. Настрій – гірше нікуди. Лягла пізно, встала о п'ятій. Речей з собою багато – треба було до гуртожитку заїхати. Ще й, здається, на пари мала заїхати. Кращого початку дня й не придумаєш. Ледь заїхала до нашої улюбленої 124-А. Примостилась біля водія, точніше, вікна, щоб зовсім не втратити свідомість. Їду, подумки проклинаю цей день. Навколо люди ледь не лежать на мені – до такого інтиму давно вже звикла, тому і не зважаю. Та ось починаю помічати, що хлопець (до речі, красунчик), котрий тримається за поручень, в який я вхопилась мертвою хваткою, занадто часто «ненароком» зачіпає мою руку. Похмурі думки вирішили взяти тайм-аут, і я починаю усміхатися: «Ніщо так не зближує людей, як ранок у 124-ій маршрутці». Потім слово за слово. І я вже сиджу, тримаю у руках чужий телефон і записую свій номер. Так з хлоп-

124-А – то є любов назавжди

Автор: Ніколь Савченко

Фото: Олексій Топалов (за участю Валерія Власюка)

цями я ще не знайомилась».

ОГОЛОШЕННЯ

О майбутній коханий!

Я шукаю тебе... Мені все одно, якого ти зросту, якого кольору твої очі, і взагалі який вигляд ти маєш. Мені байдуже, які в тебе недоліки, адже я прийму тебе будь-якого. Я буду готувати, прибирати, піклуватися про тебе. Твої улюблені пісні стануть і моїми.

Що ж мені треба натовість?

Тільки одне: твоя адреса проживання знаходиться за вул. Казакова

Кожна дівчина з 9-ки

Вигуляю вашу тваринку безкоштовно!

Кого завгодно, хоч крокодила. О 5,6,7 ранку. Головне – з ночівлею. Звичайно, за умови проживання в районі вулиць Гагаріна та Казакова.

Встигни на пари!

Відкрився хостел "Встигни на пари". Хочеш встигнути на пари? Набридло "жамкатись" у ранішніх маршрутках із незнайомими людьми? Ми саме ті, хто тобі потрібен! Приходь ввечері – встигай на пари зранку. У нас є все необхідне: ми знаходимося у 5 хвилинах ходьби від 9 корпусу ДНУ. Хіба це не все, що треба для щастя?

РАНКОВА М'ЯСОРУБКА

І везуть нас просто на небо

Десять правил, як доїхати на першу пару неушкодженим ранковою маршруткою:

1. Щонайгучніше лаяти всіх, хто стане в тебе на шляху. Забудь, що довколишні – такі самі жертви обставин. Це маршрутка: вона за гранню добра і зла, тут немає винних та правих. Якщо людина народилася і займає місце в цій маршрутці, це автоматично робить з неї твого кровного ворога.

2. Якщо ви є особистістю культурною і поступаєтеся місцем літній людині, будьте готові почути замість «дякую» щось на кшталт: "О, на-решті!" або "А раніше додуматися не можна було?!" Не сприймайте близько до серця – побережіть душевні сили на спроби вийти. Якщо, звичайно, водій матиме ласку зупинитися хоча б через одну зупинку після тієї, що вам потрібна.

3. Не використовуйте антиперспіранти. На війні, як на війні. Завдяки цьому методу можна хоч трохи задовольнити потребу в особистому просторі.

4. Попередній прийом широко використовується, тому, якщо ви налаштовані рішуче, слід перейти до важкої артилерії: залиште на ніч в кишені куртки рибу. Це гарантує вам перевагу. Приємний бонус: навряд хтось ще спробує влізти до цієї маршрутки.

5. Якщо ваші моральні принципи не дозволяють використовувати хімічну зброю, слід хоча б допомогти собі ліктями. Інакше вам буде важко не те що доїхати – дихати в цій домовині на колесах.

6. Зазвичай, це виходить саме собою, але все ж таки: якщо наступити водію на ногу, він автоматично тисне на газ. Так, він вас прокляне, але не він перший, не він останній. А запізнитися на півгодини чи на всю пару – різниця суттєва.

7. Крокуючи на зупинку (ту, що в кілометрі від дому – там хоча б шанс впхнутися є), слід завчасно розігріти м'язи, трошки розтягнути їх: мінімальна перевага може стати вирішальною в боротьбі за життєвий простір.

8. Якщо ви не можете вийти, не думайте, що гірші за інших. Ні, просто ваша порядність та фізична комплекція не дозволяє вам просунути вперед. Не журіться та чекайте. Настане й ваш час.

9. Завжди відчиняйте люк, навіть якщо всередину буде потрапляти сніг. Інші пасажирі будуть змушені ближче тулитися одне до одного, щоб зберегти тепло, а ви, скориставшись нагодою, розправите плечі.

10. Якщо все вище згадане для вас – занадто, залишається залізити на полицю для багажу. Там можна ще поспати, там ніколи нічого немає, окрім пилу. А згори ви, наче Господь з неба, спостерігатимете за метушню простого люду. А виходити можна через той самий відчинений люк.

Відверто кажучи, ще не знайдено ідеального способу вціліти у вранішній маршрутці. Хіба що не їздити на пари чи почати збирати гроші на свій автомобіль.

Автор: Катерина Степаненко

Співатор: Олександр Верескун

Фото взято с Pikabu.ru

Шукаю веселу компанію, щоб гуляти цілісіньку ніч.

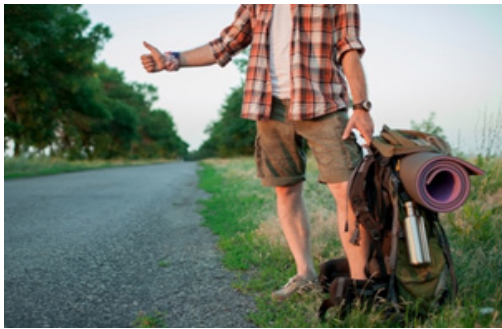
Ні, я не випив 10 чашок кави і тепер не можу заснути. Просто краще гуляти всю ніч і до ранку дійти до 9-ки, аніж спати і зранку їхати на пари в маршрутці. Гей, однокурсники, давайте встигати на пари разом!?

Автор: Дар'я Попкова

ДРАЙВ ПО СТУДЕНТСЬКОМУ

Жага до божевілля

Або через всю Україну з порожніми кишеньми

Автостоп-сигнал

Коли мені було 16 років, я мав багато мрій і планів, але вважав, що для цього потрібні великі кошти, яких в мене не було. Працюючи інструктором у дитячому парку розваг, жив від суботи до суботи, очікуючи чергової вечірки, де будуть друзі і багато алкоголю. Не скажу, що таке життя мені дуже подобалося, але коштів для здійснення своїх великих мрій не мав. Так я думав до моменту, коли познайомився з хлопцем, який розповів мені, що в червні 2015 року він вийшов з дому, маючи в кишені 426 гривень, а повернувся через місяць, побачивши майже всю Україну.

Він стажувався в нашому парку лише декілька днів, але я дуже надихнувся його історією і встиг розпитати майже про всі аспекти його бюджетної подорожі.

По-перше, Артем (так звали цього хлопця) по-новому відкрив для мене електрички. Раніше я думав, що це застарілий транспорт для пенсіонерів, але погугливши після нашої першої зустрічі інформацію щодо сполучення електропоїздів, я зрозумів, що таким чином можна дістатися будь-якої точки України. Так, можливо, треба робити багато пересадок, на деяких станціях чекати по декілька годин і харчуватися у привокзальних чебуречних, але ціна це виправдовує. Також Артем наголосив на тому, що в електричках значно простіше заводити нові знайомства, адже іноді їхати доводиться дуже довго, а за спілкуванням час спливає набагато швидше. А також нові знайомства можуть стати в нагоді для подальшої подорожі.

По-друге, я більше дізнався про ще один вид подорожування – автостоп. Найголовніше в цьому – вміння невпинно щось розказувати, адже водій, який погодився тебе везти, робить це безкоштовно. Тобто насправді ти розплачуєшся з ним цікавою розмовою і тим самим рекламуєш себе, як попутника. Артем казав, що одного разу водій, який прямував із Запоріжжя до Харкова, довів його до Полтави, зробивши величезний крюк просто через те, що був дуже зацікавлений розмовою і не хотів висаджувати свого попутника на трасі.

Але найголовнішим є навик знаходження спільної мови з оточуючими та постійна жага до веселого божевілля. «Неважливо хто ти, якого зросту та чим цікавишся, адже якщо ти молодий і тобі просто хочеться запам'ятати свою молодість – тебе ніхто не зупинить. За весь час подорожі я жодного разу не пив спиртні напої, навіть коли цілий тиждень жив на хаті у тернопільських панків, адже мені просто було кайфово, і я просто насолоджувався життям», – сказав мені Артем наостанок, коли зрозумів, що робота в парку для нього не підходить, і, можливо, тим самим змінив мої погляди на життя. Справа в тому, що знайти кошти на декілька пляшок пива дуже просто. Дуже просто їх випити і провести час весело. Але вечірка завжди закінчиться, а вранці ти не згадаєш навіть половини всього, що відбувалося. Який тоді в цьому сенс? Час минає і колись захочеться щось розказати своїм дітям, і я думаю, що краще розказувати про божевільні подорожі і тернопільських панків, ніж про пару випитих «торпед» пива та божевільне похмілля після цього.

Автор: Єгор Євтушенко
Фото з сайту dol-mfc.ru

ЕКОНОМІЯ

Культурне дозвілля для студентів

Як студенту витратити мінімум коштів на культурному дозвіллі в Дніпрі?

Привіт, студенте! Минулого разу ти вже дізнався, як можна зекономити на розвагах. Тепер можна у два рази частіше ходити на тусовки й гроші залишати в гаманці. Чи відомо тобі, що студентське життя – це не тільки університет, розваги та сесія? Це період, в який ти можеш приділити час культурному розвитку. Зацікавило, де в Дніпрі можна майже задарма отримати «цей розвиток»? Думаєш, що це занадто сіре та буденне місто? Ні, ні й ще раз ні. Готовий дізнатися ще більше? Сідай зручніше та читай.

Музеї. Багато студентів вважають, що краще посидіти з друзями вдома, ніж піти до музею чи театру. «Це занадто дорого. Ви бачили ціну?» – доволі типова фраза молодого покоління. Помиляєшся. Це коштує дешевше, ніж похід до нічного клубу. Потрібно вміти планувати завчасно та шукати альтернативні способи. Починаючи складати план свого культурного дозвілля, не забудь першим пунктом вписати туди історичний музей імені Дмитра Яворницького. Вартість вхідного квитка для студента – 15 гривень. Дешевше ніж оренда пувів на Набережній, правда?

Згодний з тим, що людина мусить всебічно розвиватися? Тоді не пропусти Аерокосмічний музей ім. А. М. Макарова. Цей заклад ти можеш відвідати безкоштовно, якщо зателефонуєш раніше. Зацікавило те, що можна не платити? Тримай

Не купуй книги – читай їх в бібліотеках

ще декілька місць, де працює така схема: Музей пожежної охорони та Дніпровський народний музей історії міліції.

Театри. Сподобалося витратити з користю свій вільний час? Готовий витратити більше грошей на емоції? Значить настав час походу до театрів. Середня вартість квитка на виставу в Дніпрі становить 50 гривень. «Культурний марафон» варто розпочати з театру імені Тараса Шевченка. Під час вистав ти будеш сміятися, радіти за долю героїв, плакати. Як полюбляють горворити в жіночих романах: «Він того вартий». Занадто нудно там? Тоді вирушай до Молодіжного театру «Вірімо». Там актори точно не дадуть можливості сумувати. Молодіжна інтерпретація творів легка і зрозуміла для кожного. Наостанок свого «театрального марафону» відвідай театр опери та балету. Гра акторів разом із інструментальною музикою створюють неперевершену атмосферу та переносять в епоху Вільяма Шекспіра.

Кіно. У двадцять першому столітті кіноіндустрію теж можна віднести до культурного розвитку. Варто лише правильно вибирати фільм, на який йдеш. Популярності набирає кіно, засноване на реальних історичних подіях. Знімають стрічки про великих людей, які намагалися змінити наше життя. Руйнуй у своїй голові стереотипи, що кіно – це марна трата часу. Адже в будь-якому кінотеатрі можна піти на сеанс з англійськими субтитрами та підвищити свій рівень іноземної мови.

Звісно, це не весь перелік розваг, які підійдуть студентському гаманцю. Ти можеш вибирати, дивлячись на інтереси та хобі. В Дніпрі проводяться безкоштовні тренінги та майстер-класи для студентів на різну тематику. Не марнуй свій час – використуй його з користю.

Автор: Катерина Мацак
Фото взято з сайту Pinterest

ЕКСТРЕМАЛЬНІ ВИТРАТИ

Раз у житті

Топ 5 розваг, на які варто витратитися справжнім сміливцем

«Живемо один раз» – скільки раз ви чули ці слова від знайомих чи друзів, коли вони вмовляли вас на якийсь божевільний вчинок? Можливо, викрасти жуйку або прогулятися на кладовищі вночі? Просто так, задля веселощів і сміху. Я хочу запропонувати вам інші розваги. Ви точно не потрапите на облік до поліції через незвичайний вихідний. Але отримаєте величезну дозу адреналіну,

сповнитесь незабутніми відчуттями. Потім з усією крутістю розповідайте друзям, що їх ідеї не варті й гроша. Адже адреналін ховається в іншому.

1.Стрибок з парашутом. Якщо хочете відчувати повну свободу, справжній адреналін та отримати незабутні емоції, тоді цей варіант саме для вас. Перебування на висоті та політ над недосяжними клаптиками землі. Страшно? Так! Круто? Звичайно!

Пригода включає в себе інструктаж із техніки безпеки та сам стрибок. Скупкуйте ці відчуття та похваліться друзям своєю сміливістю. Середня ціна самостійного стрибка – 1500 грн., у тандемі – 3000 грн. Осмілишся?

2.Квест-кімната. Останні роки набирають популярність квест-кімнати. В їх основу покладено сюжети культових хоррор-серіалів та фільмів. Бажаєте взяти участь у грі не на життя, а на смерть? Тоді буде цікаво розважитися у квесті, як героям фільму «Пила». Завжди мріяв пограбувати банк? Чи, можливо, ти вже догрався та потрапив до Алькатрасу: твоя ціль – втекти з цієї жакливної в'язниці. Не надто екстремально та, без винятків, динамічно та захопливо. Середня ціна за півтори години – 700 грн., ця сума розділяється на всю компанію друзів.

3.Стрибки з мотузкою Якщо стрибки з парашутом тебе лякають, я можу запропонувати лайтову альтернативу: стрибки з мотузкою. Ах, знайомий краєвид рідного міста та море емоцій! Ти можеш відчути себе пташкою, що стрімко летить з даху багатоповерхового будинку до землі і без сумних наслідків. Такий стрибок коштує 300 грн. До цієї суми входить: інструктаж, прокат спорядження, сам стрибок та фото на пам'ять.

4.Гра у пейнтбол Чудова можливість відчути себе крутим снайпером, шпигуном, та «підстрелити» своїх друзів. Перенеси стрілянину з комп'ютера до реального життя. Покажи, хто головний на районі та отримай пошану від усіх гравців.

Навіть якщо тобі не вдасться здобути перемогу, це не привід засмучуватися, адже не кожен день в тебе стріляють без наслідків. Вартість 150 грн. за людину.

5.Картинг. Перегони – це завжди те, завдяки чому можна отримати неабияку дозу адреналіну. Давно мрієш взяти участь у «Формулі-1»? Михаель Шумахер, Фернандо Алонсо, Айртон Сенна – твої справжні кумири? Відчуй себе справжнім перегінником на великій території з власними крутими віражами та небезпечними поворотами. Організуй перегони з друзями та проведи незабутній вікенд. Вартість одного заїзду (10 хв.) у середньому 250 грн.

Я поділилася своїми ідеями екстремального і найрізноманітнішого відпочинку. На це варто хоча б раз у житті витратити гроші. А ризикувати чи ні – вибір за вами!

Автор: Микита Шмалько
Фото взято з сайту аеродрому «Авиа-Союз»

Гончар Інфо

Газета студентів факультету систем і засобів масової комунікації
Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара

Випусковий редактор

Мілана Головань

Заступник редактора

Ніколь Савченко

Редактори рубрик:

«Їж, пий, читай новини»

Микита Шмалько

«THINK about IT»

Олександр Верескун

«Give Me Your Money»

Валерія Девятко

«#StudentsFreeTime»

Анастасія Галашева

«Машина часу»

Марія Курбацька

«Я у мамі журналіст»

Катерина Мацак

Дизайн-макет

Антон Маринюк

Вероніка Далік

З усіх питань звертатися на пошту редакції:
savchenko.nikol2910@gmail.com

ПОІНТЕРАКТИВИМО?

Нова книга для нових медіа

Котики та ковбасний король: як студенти джинсу шукали

Наталія Стеблина розповідає про важливість місцевої преси

24 вересня в ДНУ відбулась презентація книги «Місцева преса: посібник для ЗМІ, або як регіональним журналістам працювати за часів нових медіа та кризи демократії». Незвичайне видання складається з п'яти розділів та інтерактивної частини, яку студентам було запропоновано протестити на собі.

Під час заходу майбутні журналісти намагалися відшукати фейкові фотографії серед справжніх. Кмітливі Шерлоки майже відразу зрозуміли, що найважливішими в кадрі є деталі. Виконуючи завдання, май-

бутні журналісти застосовували свої потаємні таланти та вміння. Як виявилось навіть гра в «танчики» може допомогти відрізнити справжній літак від намальованого.

Наступне завдання перетворилось у справжній челендж. Студенти намагались відшукати джинсу – матеріал, у якому ховається прихована реклама. З викриттям ковбасного короля аудиторія впоралася на відмінно. А от фотографія голови ОДА з пухнастим котиком викликала хвилю мімі-мішних емоцій. Матеріал розповідав про благородні наміри держпосадовця допомогти бездомним тваринам. Але переляканого та добре доглянутого котика мабуть забули про це попередити.

Після цікавої практичної частини Наталія Стеблина, одна зі співавторів посібника, більш детально розповіла, як п'ять розділів моніторингу Інституту демократії імені Пилипа Орлика пройшли шлях від сайту до друкованої книги. Вона також пояснила важливість місцевих ЗМІ: «Демократія починається знизу. Нам необхідно долучити людей на місцях. А місцева преса знайомить нас один з одним – ми стаємо інтегрованими».

В посібнику також розглядається питання, чи справді ЗМІ стали незалежними після ухвалення закону щодо роздержавлення. Пані Наталія зазначає, що це дуже дивно, коли ЗМІ належать державі: «Зараз ведуться справжні війни між газетами. І ми дуже радіємо, знаходячи справді незалежне маленьке регіональне видання, ще й без джинси. Вони зазвичай перекуповуються – всі продаються всім або комусь одному».

Співавторка книги намагалась зробити презентацію максимально жвавою. Кожне твердження підкріплювалось цікавим при-

кладом з життя. Не без посмішки аудиторія слухала історію про свекруху: «Найчастіше, читаючи новини зі стрічки в Instagram, ви не пам'ятаєте звідки цю новину взяли. Тут немає моєї свекрухи, вона мене не почує. Тож я можу говорити. Вона зазвичай любить читати новини з UKR.NET. І коли вона приходить і щось повідомляє, я її спеціально запитую, звідки ця інформація. Вона не знає. Отже, фактично, що ви кажете є дуже важливим. Якщо ми не уважно ставимось до інформації, нам можуть, як кажуть в Одесі, впарити будь-що, і ми будемо цьому вірити».

Наталія Стеблина охоче відповідала на запитання всіх присутніх та дала кілька цікавих порад майбутнім журналістам. Вона зауважила, що читачі часто сприймають рекламні матеріали, як рекомендації. Тому авторам потрібно добре подумати, перш ніж щось публікувати. Також, за її словами, слід уникати стереотипних узагальнень, на кшталт дами за кермом чи військового в бійці.

«Завжди гугліть свої імена і дивіться, що вийде. Ми, наприклад, так дізналися, що редактор продавав наші роботи», – додала пані Наталія.

Закінчилась презентація дивним, здавалось, запитанням до студентів: «Скажіть, хто з вас хоче працювати журналістом? Ми нещодавно проводили опитування перших та четвертих курсів. Якщо перших моє питання збивало з пантелику, то випускники серйозно задумувались».

«Сподіваюсь, ви не розчаруетесь своїм вибором», – побажала наостанок співавторка посібника.

Автор: Ніколь Савченко

Фото: Микита Шмалько

МАМИН РОЗУМНИЧОК

Що ти знаєш про журфак?

По вертикалі: (червоний)

1. Загальнодоступне, або таке, що обслуговує певний контингент споживачів, підприємство громадського харчування.

3. Навчально-дослідницька робота студента.

8. Керівник факультету у вищому навчальному закладі.

10. Кімната у вищому навчальному закладі, в якій читаються лекції; також спеціальне приміщення для публічних читань у громадських будівлях.

12. Претендент на посаду; кандидат. Особа, що готується до наукової діяльності та проходить для цього спеціальну підготовку при вищому навчальному закладі або науковій установі.

15. Переклад: Мати-годувальниця (Мати, що годує). Народжена в середньовічній Європі студентська інша назва для університету.

17. Особливий вид тексту, в основі якого лежить аналітико-синтетичне перероблювання інформації першоджерела (вихідного тексту).

18. Будинок. Приміщення з загальними спальнями або окремими кімнатами для тимчасового проживання осіб зазвичай однієї суспільної групи, професії та т.п.

20. Галузь виробництва, науки, техніки, мистецтва і т.д. як область чись діяльності, роботи або навчання; рід діяльності, яким займається хто-небудь виключно; професія; особлива галузь знань або занять.

По горизонталі: (зелений)

2. Відділення вищого навчального закладу, яке об'єднує науки, що відносяться до однієї якої-небудь галузі знань.

4. В більшості країн – перший вчений ступінь, що здобувається студентом після освоєння програм базової вищої освіти (3-5 років навчання у ВНЗ).

5. Регулярна грошова допомога, яку надають студентам, а також особам, що перебувають в аспірантурі, докторантурі тощо.

6. Виборна особа в класі, студентській групі, гуртку, факультативі, що організовує дисципліну, внутрішній розпорядок.

7. Усний виклад навчального предмета викладачем у вищому або середньому спеціальному навчальному закладі; публічне читання на певну тему.

9. У ВНЗ – основне об'єднання науково-викладацького складу по одній або декількох споріднених дисциплін; піднесення для викладача, лектора, оратора; у християнській церкві піднесення, з якого промовляються проповіді.

11. Виключення з-поміж членів якої-небудь організації, зі складу учнів якогось навчального закладу і т.п.

13. Неявка на роботу чи навчання без поважних причин протягом усього робочого чи навчального дня.

14. В Україні – освітньо-кваліфікаційний рівень фахівця, який на основі кваліфікації бакалавра чи спеціаліста здобув поглиблені спеціальні уміння та знання інноваційного характеру.

16. Документ, в якому містяться записи про здачу студентом заліків, іспитів, захист курсових і дипломних робіт. ... книжка

19. Графік, таблиця, яка містить вказівки про час, місце і послідовності здійснення чого-небудь (лекцій, занять, факультативів).

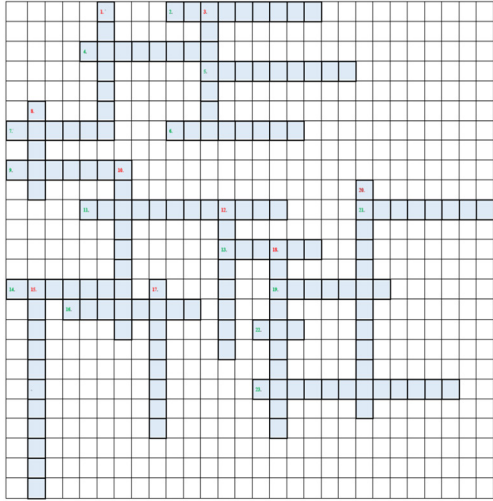
21. Рід занять, трудової діяльності, що ви-

магає певних знань і навичок та є для когось певним джерелом існування; фах.

22. Фізіологічний стан спокою і відпочинку, що настає через певні проміжки часу. В цьому стані майже повністю припиняється робота свідомості, знижується реакція на зовнішні подразники; те, чого так не вистачає студентам.

23. Це документ з персональними даними про особу студента. Кожен студент при вступі до вищого навчального закладу, технікуму чи до училища отримує цей документ. ... квиток.

Автор: Анастасія Галашева

ХТО ШУКАЄ, ТОЙ ЗАВЖДИ ЗНАЙДЕ

Дозвілля – це робота, яка вам подобається

Як студенти дозвілля проводять

Пора студентства, напевно, найкраща пора у житті. Після лекцій та практик (а іноді і під час) в житті майже кожного студента відбуваються такі події, які він пам'ятає усе своє життя. Чим саме займаються студенти Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара у свій вільний час?

Найчастіша відповідь на це питання серед опитаних студентів ДНУ була така:

- Багато читаю, дивлюся серіали, відео на Ютуб, слухаю музику, гуляю.
- Більш цікавими були такі відповіді:
 - Займаюся музикою (граю на фортепіано), пишу вірші, дивлюся мультки.
 - Шукаю роботу.
 - Займаюся айкідом, вивчаю польську мову.
 - Малюю, читаю комікси, дивлюся аніме, вивчаю японську, прописую ієрогліфи.

- Фотографую, знімаю та монтую відео.

- Весь свій вільний час я присвячую своїй дівчині.

- Підтягую англійську.
- Пишу власну книгу.
- Я люблю поїсти у свій вільний час.
- Борюся з тарганами в гуртожитку.

Сплю, бо не висипаюся через навчання. Іноді пишу вірші чи прозу. Вчуса готувати.

- Для відпочинку я просто відсипаюся і відвідую заняття з йоги.

- Подорожую Україною та світом. Зустрічаю світанки у різних країнах. Це, як збирати магнітики на холодильник з різних країн, але набагато цікавіше – збирати світанки.

- Займаюся волонтерством.
- Пишу музику, пісні, та виконую їх.
- Даю концерти з власною музичною групою.

- Граю в друзями в мафію.
- В мене немає вільного часу.

Чи задовольняє дозвілля студентів? Чи проводять вони його з користю? Та чи, взагалі, є у наших студентів вільний час? Відповідь отримали від студентки третього курсу факультету іноземних мов. «У 20 років у нас вже досить щільний графік. Багато турбот, серед яких навчання і робота витісняють будь-які розваги. Звичайно, ми намагаємось знайти радість в дрібницях: різного роду заклади, де можна випити і смачно поїсти; інтелектуальні ігри та посиденьки у друзів; цікаві фільми, які крутять в кіно ... Але цього всього катастрофічно мало для різнобічного розвитку особистості. Скажімо так: корисного коефіцієнта в «такому» дозвіллі – «нуль».

Серед студентів також знайшлися любителі активного відпочинку, які поділилися своїми враженнями від їхнього літнього дозвілля: «Цього літа було популярним плавання на байдарках, особливо на Сап-дошках. Це цікаве нове заняття й, при тому, ще й фізичне навантаження. Походи й кемпінги! Відпочинок з наметами і великим запасом води ... Незвично, захоплююче і дуже весело! І, до речі, матеріально доступний відпочинок для молодих людей в Україні! Крім цього, зараз в нашій країні набирають обертів поїздки і походи в гори Карпат. Організатори (хочу підкреслити – така ж молодь!) знаходять дешеві квитки, збирають команду і в різні пори року підкорюють такі гори, як Говерла, Піп-Іван, Параска. Поїздка займає всього кілька днів, але, натомість, ти отримуєш масу вражень!».

Якщо хочеш зробити своє життя яскравішим, завжди знайдеш, як це зробити. Наші студенти найрізноманітнішим способом проводять свій вільний час, що свідчить про їх рівень розвитку та творчості. Не сиди на місці, додавай фарб у своє життя!

Автор: Анастасія Галашева

Китай — колиска першодруків

Яка раніше існувала технологія виготовлення паперу та яких зусиль коштувало надрукувати книгу. Далі про це детальніше

Папір і друкарський верстат — з цього починається професійна книжкова та газетна історія. Але завдо до Гутенберга та паперової машини Л.Робера великі відкриття були віднайдені у Давньому Китаї.

Зараз наше життя заповнили гаджети, і звичай ми занотуємо щось важливе саме в телефон, та все ж таки використовується велика кількість паперу для записів та друкування. Сьогодні ми навіть не думаємо про те, як створювали папір і яких зусиль докладали. Просто уявіть цю картинку: збиралася різна кількість непотрібного ганчір'я, бамбук, кора дерева чи непридатні риболовні сітки. Потім всі ці речі замочували у воді на довгий час, щоб згодом вони стали м'якими. Після цього брали спеціальну решітку з отворами, занурювали, і на ній залишалася певна маса вже без води. Далі знімали утворений аркуш паперу і просушували на стінах. Важко повірити в те, що зі звичайних речей можна було зробити папір. Таку дивовижну ідею надав Цай Лунь у 105 році. Історики припускають, що папір у Китаї був винайдений набагато раніше, а Цай Лунь лише вдосконалив технологію його виготовлення.

Завдяки цьому відбувся стрімкий крок вперед у розвитку писемності та літератури.

Раніше навіть існував імператорський папір, звичайним людям торкатися до нього було заборонено. Зараз ми нещадно викидаємо папір і не бережемо його, адже знаємо, що з легкістю можемо придбати його у будь-якому канцелярському магазині. Ось така паралель між нашим сьогодинішнім і минулим. Це та річ, яка була на вагу золота для тодішніх людей. А сьогодні це звичайна справа — придбати гору зошитів чи журналів, а потім просто їх знищити.

Китай подарував нам не тільки папір, а ще й друкарство. З появою паперу і нової форми книги у вигляді блока, почалось тиражування книжок способом отримання відбитків із дерев'яних дошок. Спочатку виготовляли книги у формі гармошки, а з кінця X ст. виникає ксилографія (гравюра на дереві). Тож приходиться книга, яка складена з окремих аркушів і зброшурована різними способами. «Діамантова Сутра» (868 рік) — вважається першою книгою, що була надрукована на папері за допомогою вирізаних форм-кліше.

Цікавим фактом є те, що книгу у Китаї розгортали і читали зліва направо, тому корінець був з правого боку. Слід сказати, що в XI ст. відбувається винайдення рухомого складального шрифту.

Цю подію пов'язують з іменем ковала Бі Шена.

Також варто відзначити, що першими, хто використовував метод набиття візерунків на тканині є китайці.

Що стосується щоденних газет, то вони виникли тут також значно раніше, ніж у європейських країнах. Такі китайські винаходи, як папір, рухомі літери і нові книжкові форми принесли розвиток не тільки Китаю, а й країнам Європи.

Китайська журналістика є найдавнішою. Багато того, що зробили китайці тоді використовується нами зараз. Завдяки таким великим винаходам, як винайдення паперу і механічного тиражування книжок способом отримання відбитків, відкрилися нові можливості у розвитку світової книжкової справи.

Дарина Ковальська

Джерело: fb.ru

Перший китайський папір

Писемність як мистецтво

Нові технології спрощують наше життя: безнадійно застарілими вважаємо листування на папері, навіть лекційні конспекти все частіше ведемо у телефоні. Разом з тим, писемні практики залишаються привабливими і прибутковими навіть у сучасних мегаполісах: арабська графіка, китайська ієрогліфіка, японський краснопіс, вірменська, індійська каліграфії зберігають традиційну культурну, філософську і естетичну складову, а інколи, навіть, лікують. На прикладі китайської каліграфії докладніше розглянемо прадавнє мистецтво писати.

Мистецтво неможливого

Ієрогліфи — це один з найскладніших видів письма у світі. Якщо взяти всі існуючі ієрогліфи, то їх цифра становить 80000 знаків. Більшість з них — застаріла архаїка і у повсякденності не поширені. Скільки часу потрібно для вивчення китайської? Щоб розуміти мову, потрібно знати не менше 5000 ієрогліфів, а для розмови буде потрібно 2400.

Філософія ієрогліфу

У стародавньому Китаї мистецтвом каліграфії хотіли володіти всі, особливо це було важливо для людей, які складають імператорський іспит, адже це був єдиний шанс продемонструвати свій талант. Саме головне в іспиті — ретельно планувати всі лінії та бути в

гармонії з навколишніми предметами. Китайці не мали права на помилку, бо напис не дозволяв виправити її приходилося починати писати все спочатку.

Для перетворення звичайного пропису на мистецтво використовували «чотири скарби майстерності»: спеціальні витончені пензлі, папір, чорнило і чорнильний камінь. Про папір ви прочитаєте на нашій сторінці, а ось інші складові слід пояснити. Каліграфія в Китаї залежить не від стилю написання, а від самої людини, а саме: який в неї настрій, яка гнучкість в зап'ясті... Перед тим, як наносити чорнила, китаєць повинен обрати один з трьох пензлей. Перший зроблений з волосся кози, він жорсткий за своєю структурою. Другий з вовка — середньої жорсткості, а третій поєднує щітинки кози та вовка, дуже м'який.

В чорнило китайці додавали жир свини, сік смоли та рослинну олію для збереження кольору. Перед тим, як використовувати туш, її добре розтирали по спеціальній поверхні та додавали різні аромати для кращого написання.

Чорнильний камінь вважався дорогим придбанням через те, що виготовлявся з фарфору та кераміки, але був і бюджетний матеріал виготовлення — звичайний камінь. В висічений камінь додавали трохи води для змочування пензля, а після цього, його накривали кришкою, щоб суміш води й туші не висохла.

Каліграфія вважається великим мистецтвом і закладанням духовних сенсів, її точність порівнювали з бойовими та

медитативними практиками. Прикладом може послугувати медитація цигун в каліграфії. Цигун — це давнє мистецтво в психопрактиці, гармонії тіла і розуму. Воно поєднує у собі вміння передавати рухом тіла певні ієрогліфи.

Каліграфія як ліки

Китайці запевняють, що почерк передає ваш стан здоров'я, а досконала каліграфія може навіть лікувати. Крім того, якщо опанувати техніку написання китайських ієрогліфів, покращиться увага і духовний стан людини вирівняється.

До речі, в Китаї вже існує методика образної діагностики. Складається вона зі спілкування з пацієнтом на теми фізичних, душевних та побутових проблем. Саме за допомогою цього, медик оцінює енергетичний стан людини та дає рекомендації щодо лікування каліграфією. Як відбувається процес китайського краснопісу — дивіться тут.

Китайська освіта:

тоді та зараз

Чим ростити сина неуком, краще
ростити свиню

Китайська народна мудрість

Майже три тисячі ієрогліфів, суворі дисципліна, шира повага до вчителя та покарання за лінє і погану поведінку — усе це давньокитайська початкова школа.

Якщо у майбутньому хочеш займати гарну посаду, то маєш вчитись, бо попереду іспити, до яких потрібна ретельна підготовка. Таку базу давали школи, навчання не було безкоштовним і тому далеко не кожна сім'я могла собі дозволити навчати своє чадо.

Як тільки хлопчику виповнювалось 7 років, він мав йти назустріч знанням. А дівчатка так взагалі не мали права навчатися, лише домашня освіта і ніяких шкіл.

Книги за конфуціанським вченням стали базою для отримання освіти. Починалось все з вивчення китайської історії, яка була заснована на тій же конфуціанській моралі. Потім — детальне вивчення ієрогліфів і заучування напам'ять цілих фрагментів з найдавніших трактатів.

Згодом дітям до рук потрапляла книга з прізвиськами сімейств, а написана вона була заримованим списком усіх китайських прізвищ. Далі — більше: тисячі абсолютно різних ієрогліфів. Ну і на завершення книжка з детальним поясненням традиційних відносин.

Найбільше вплинув на розвиток освіти та виховання дітей Конфуцій. Він завжди безперестанку стверджував, що для процвітання країни достатньо лише правильно виховувати дітей. А ще діалог між вчителем і учнем, спонукання до особистих роздумів — єдине правильне навчання.

До речі, дисципліна у школах була дуже суворою. Учень дарував вчителю бамбукову паличку на знак знайомства. Надалі ця паличка застосовувалась для лінєвих і неслухняних учнів як покарання. Професія вчителя у Китаї дуже поважалась і була досить престижною. Учні повинні були ставитися до наставника як до власного батька. Китайці говорили, що ані бідний, ані заможний не має права не поважати вчителя.

Урок фізичного виховання

Чи можна зараз позаздрити китайським дітям?

Тепер діти йдуть до школи у 6-річному віці і навчаються там довгих 12 років. Дівчатка вже також отримали своє право на освіту. В одному класі може бути від 40 до 80 учнів. Тому вчителю доводиться не дуже солодко і він може затримуватись на декілька годин після уроків щоб перевірити усі роботи. Скільки минуло часу, а суворі дисципліна так і залишилась у школах Китаю. Вчитель навіть може вдарили учня рукою чи палицею з різних причин.

Учні школи не мають права без поважної причини пропускати заняття. Вступати у спір з учителем, доводити свою думку чи погляд вважається недопустимою поведінкою. У дітей є спеціальна форма для відвідування занять і змінюється вона лише за сезонами. Сучасна шкільна форма китайських дітей — спортивний костюм: куртка, штани і бейсболка, а на формі пришта емблема школи.

Тільки уявіть собі, що китайські діти проводять у школі понад 10 годин, до пізньої роблять домашнє завдання і прокидаються о 6:30. День у школі розділений на дві частини. У першій половині дня вивчаються основні предмети, у другій — додаткові. А велика перерва триває майже годину.

Фізичною культурою діти займаються по декілька годин на тиждень, щоб не виглядати втомленими і змученими.

Досить цікавий факт, що діти на іспитах не допомагають один одному. Даєш правильну відповідь однокласнику — втрачаєш свій бал і опиняєшся у зоні ризику. Адже в школах система оцінювання являє собою 100 балів, а для переходу до наступного класу потрібно набрати мінімум 60. Якщо мінімум балів не набрано, то учень не засвоїв програму і залишається на другий рік.

Іспити у китайських школах — це завдання лише у тестовій формі. Ніяких розгорнутих відповідей і власних думок. Китайські прізвища та давні трактати на пам'ять вже не вчать. Лише вірші. А розповідають вивчене усім класом одночасно. Білі дошки учні також не відповідають.

Праця, дисципліна та повага до старших — ось що таке китайська школа. Ну як? Позаздрили?

Юлія Максимець

До речі, лікування ієрогліфами можливе навіть у Дніпрі. Залучайтеся! А для початку спробуйте самостійно намалювати ієрогліф УДАЧА

Валерія Краснова

НА ПОЗИТИВІ

Сповідь першокурсника

Промінчик світла в холодному царстві

Холодно. Важкі осінні хмари нависли над містом, вкривши небо. Несподівано, начебто трохи соромлячись, визирнуло сонце. Все навкруги немов прокинулось: радісно зацвірінькали горобці на пишній ялинці біля корпусу університету, жовтий старий лист весело загойдався на гілці, забувши, що він останній на дереві.

ВІДВЕРТО

Щоденник першокурсника

Або як школярка звикала до університету

Довір свої найпотаємніші таємниці блокноту

1 вересня. Нарешті! Віднині я більше не школярка. Мені випала честь носити горде звання студента Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара. Хіба це не прекрасно? Переді мною відкриті двері в чарівний дорослий світ, який буде наповнений неперевершеними моментами. Їх я ніколи не забуду.

2 вересня. День почався з того, що я запізнилася на першу пару у своєму житті. Мені було так не по собі, коли заблукавши у довгих коридорах альма-матер, довелося із соромом питати інших вказати шлях. Усе пройшло добре, навіть дуже. Я тепер староста! Це так круто, нові знайомства, нові враження! Впевнена, що завтрашній день буде ще кращим, ніж сьогоднішній.

6 вересня. Ось і пройшов перший тиждень! Немає слова краще, ніж «неперевершений», щоб описати мої емоції. Правда, мій сон почав зменшуватись пропорційно з тим, скільки завдань нам дають робити додому. Можна сказати, що навчання починає бути трохи виснажливим, але це приємна втома.

9 вересня. Після вдалих вихідних удома починається складний робочий тиждень. Навчання вже перестало бути райдужним, але мені подобається. Сподіваюсь, що розповіді старшокурсників про складне життя студента сильно перебільшені, і я не стикнусь з цим у реальному житті.

12 вересня. Сьогодні я вперше не прийшла на пару. А що може статись, якщо я один раз не прийду на фізкультуру? Не виженуть же мене лише за один прогул.

16 вересня. За розкладом прийшлося відсидіти чотири пари. У

Радію і я, поспішаючи на пари. Кожен день цієї осені наповнений новими враженнями. Я став студентом. Новий колектив: дотепні, кмітливі хлопці, гарні дівчата, поважні викладачі, яких я слухаю, затамувавши подих. Насичені новими знаннями, цікаві лекції – вони зовсім не схожі на нудні шкільні уроки. А ще – університетські традиції, різноманітні заходи, конкурси. Це новий для мене темп життя.

Дні пролітають швидко, роботи багато, ніколи піддаватись осінній меланхолії, бо попереду перша в моєму житті сесія.

Автор: Микита Шмалько
Фото взяте з сайту pikabu.ru

ЗІРОНЬКИ РАДЯТЬ

Листопадовий гороскоп

Час дізнатися осінні таємниці

Листопад – найсуперечливіший місяць осені. Краса в обіймах холоду. Золотаве листя і пронизливий вітер. На зміну останнім по-справжньому сонячним дням приходять затяжні дощі й кучеряві тумани. А разом з ними й загадкова осіння магія. Що ж чекає на тебе найтаємничішого місяця року?

Овен. Досить відкладати все на потім! Саме час закрити всі борги, назбирані за декілька курсів. На тебе вже давно чекають нові. Й перестань витрачати гроші на вітер. Зірки радять вкласти їх в бізнес. Тільки не треба робити як завжди. Лікоро-горілчаний не рахується, занадто вже жорстка конкуренція.

Телець. У вас можуть бути проблеми з апетитом. Тому слід звернути увагу на свій раціон. Купуйте «Мівіну» хоча б з різними смаками. Як це не було б важко, спробуйте чергувати каші швидкого приготування і напівфабрикати з людською їжею.

Близнюки. Язик – ваш ворог цього місяця. Ніхто не сперечається – вам немає рівних. Та давайте без випіндрюжу. Звертайте увагу на сказане. Слово – не горобець, вилетить – й заблукає між поверхів дев'ятки. Трішки стриманості, і буде у вас все тіп-топ.

Рак. Зірочки радять не хапатися за безнадійні стосунки. До-

сить клеїти розбите. Ну не все може триматися на скотчі вічно (окрім шпалер та ніжки стільчика). Викиньте вже той клей, візьміть цвяхи й забийте на все.

Лев. Втомились бідолашечки? Тож трішки відпочиньте. Змініть рід занять, або взагалі нічого не робіть. Ви все правильно зрозуміли. Всесвіт дозволяє полінуватися. Тільки не загравайтеся. Бо сесія – як сніг на голову. Ніхто на неї не чекає, а вона все одно непомітно приходить.

Діва. Будьте більш обачними та мудрими. Не забувайте слухати свого внутрішнього стратега, обираючи на яку пари піти, а на якій поспати. Бо ранковий сон – небезпечний наркотик. Раз йому піддався – і все, злізти майже не реально. Проблеми ж вам допоможуть вирішити Раки. Вони як раз з ремонтом майже закінчили.

Ваги. Прийшов час подумати про своє здоров'я. ПП-салати – це добре, але майонез там все-таки буде зайвим. А футболка з принтом «ЗОЖ» не дуже мотивує, виконуючи функцію піжами. Зрозуміло, що спорт – то щось страшне. Та давайте хоч на парах фізкультури імітувати старанну роботу. Можливо, й на шостий поверх повзти стане трохи легше.

Скорпіон. На вас полюють підступні перші пари. Не смійте здаватися. Більше оптимізму. Оточіть себе якомога більшою кількістю людей. Хай тільки хтось спробує пройти непоміченим крізь натовп зомбі-студентів. Вітаміноз та хронічний недосип перетворив вас на досі невідомих науці створінь? Дрібниці! Скоро буде все пучком.

Стрілець. Ну нарешті, дочекались. Удача стукає вам у двері.

Обережно, високий ризик спіткнутись об хороші новини. Зараз саме той час, коли можна отримати все, про що попросите: від запасної ручки до автомату з якогось предмету. Головне – не проспіть свій квиток у щасливий безборговий семестр.

Козеріг. Зірочки просять вас бути уважнішими. Особливо це стосується людей, які так і прагнуть заблукати у трьох соснах. Біднесенькі, а в нашому корпусі, як на зло, аж шість поверхів, втричі більше аудиторій і цілих 179 сходинок. Ну як тут не загубитись?!

Водолій. Зірочки передбачають неочікуваний приїзд далеких родичів. Можливо, новина так собі: галас, метушня, гори немитого посуду. Та давайте подумаємо логічно. Багато родичів – багато подарунків і смаколиків. У гуртожитківців лише від одної згадки про їжу, певно, слинки потекли. Висновок – на вас чекають пиріжечки і цукерочки. А пиріжечки точно поганими не бувають.

Риби. Що буде, що ж це буде? На вас чекають несподівані події та знайомства. Дивіться, не зачлипніться хвилями нових емоцій. І досить метушитись. Робота не вовк, бо й близько до нього не схожа. Боятись нічого. У всьому розібратися вам допоможуть Овни. До речі вони там свій бізнес збирались відкривати – хапайте круту можливість.

Автор: Ніколь Савченко
Фото: www.cosmo.ru

ВІДВЕРТО

А мир десь був?

Не варто забувати дякувати тим, хто захищає кожного дня кордони нашої країни. Вони – герої, імена яких нам невідомі.

Скільки вас там полягло?
Життя не вистачить, щоб порахувати.
Не думайте, що вам не повезло
Любі мої, кохані мої, солдати.

Минають дні,
А обстрілів не менше.
Десь там гуляння, танці й пісні.
Ви думаєте, що потім буде легше
Відвоювати мир на всій землі?

А мир десь був? Його нема.
І кожен день в новинах: «війна, війна, війна».

На батька син чекає,
Донька листівки надсила.
Але маленька ще не знає:
Його забрала вже вона.

"Зник безвісти, був вбитий, взяли в полон", –
І кожний день звучать все нові й нові імена.
Віддамо ж усім низький поклон,
Хто захищає наші життя.

Дружина зовсім посивіла,

І посмішка зійшла з її лица.
Вона якась нежива, зблідніла
Благає повернути свого бійця.

Уже весна, тануть сніги, розквітають дерева,
А там ще досі пам'ятають загиблих однополчан.
Пора вже давно стоїть липнева,
Але не загоїти ніколи отриманих ран.

Минуть роки, забудеться війна.
Настане мир у всьому мирі.
Але хоч іноді згадаймо загиблого воюка,
Подякуємо за те, що діти щасливі.

Автор: Катерина Мацак
Фото взято з Pinterest

